

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XV. B. Virgo timet, speratue, ne quid Ierosolymis Iesvs patiatur, vel
cœlos adscenderit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Ante nurus alias mihi, ceu fons aureus, vber
 Copia fluxit opum; tot Puer vnus opes.
 Nunc riguo pro fonte tenet me torrida puluis,
 Ni mel hac flueret, quam modò carpo, rosâ.
 Euge, sitim leno melle, rosâ quod inheferat vde,
 At mel in lacrymas verterat omne dolor.
 Nempe viâ fractos quatit ager anhelitus artus,
 Ardua spectro gemens sidera, spectro solum.
 Nescio, quæ superis vox blanda susurrat ab oris: 3
 Virgo sedes? Solymo tramite carpe viam.
 Ludit, & an tremulâ strepit aura susurra sub vlimo?
 An crepitat vitreo garrula Nympha pede?
 Heu, quicumque sonus, volucrisue, feræque, vel Echûs,
 Nescio si mimò par sit imago sono:
 Quidquid id est, sequar ipsa nouos meditata labores,
 Tendo, sed ô felix! si modò præda venit.
 Deest via, quâ curram; nisi fors per deuia rerum:
 Si tamen errandum est, pulcher it error Amor.
 Sic tamen errat amans, vt vbique recurat eodem,
 In matris gremium, dum fugit ora, Puer:
 Nempe cauo clausum sub pectore spirat Alumnum
 Mater, & incluso ducit ab igne faces,
 Interiore domi clausum quem spectro latebrâ,
 Quid foris hunc omni nescia venor agro?
 Quem perdunt oculi IESVM, cor possidet hæres;
 Igneus hic imis spirat, vt aura, fibris.
 Hoc equidem crudo solamen dulce dolori est,
 Si quem perdit amans, hunc sibi reddat Amor.

ELEGIA XV.

B. Virgo timet, speratue, ne quid Ie-
 rosolymis IESVS patiatur, vel
 cœlos adscenderit.

1. B. Virginis ardor in quærendo Phero.
2. Timet, Ierosolyma ne quod Phero creetur
periculum.

K 4

3. Sperat

3. *Sperat victorem fore.*

4. *Stat etiam ad vsque cœlos ipsos eum sequi.*

R Vra per, Isacidasque teler procurrit ad vrbes,
 Hinc pia Virgo, pius Virginis inde comes,
 Non pudor officio, non spe mora lenta salutis;
 Non dolor ab curâ, non ab Amore timor.
 Nec via longa, laborue pijs absterret ab ansis;
 Nanc vbi ter fraudat spem ter oborta dies.
 Atra dies, Pueri quâ lux filer abdita nimbo,
 Quo sine nox medijs solibus alta sedet,
 Sed quid adhuc cœcis iubar hoc indago sub astris?
 Stella putas rursus præuia ducet iter?
 Hæc, quæ Bethlemijs fax constitit aurea testis,
 An nescis? Solymas vitat opaca domos.
 Funestis timeo tempestas incubat aris:
 Hinc Phariæ fluxit turbida causa fugæ.
 Hinc tot Idumeas, Puerò nascente, procellas,
 Ceu foret Orion, regia stella dedit. (a)
 Quas non porrò minas, tempestatèque Puellæ
 Nox intempesto monte Sionis ager!
 Hic nebulæ caligo, furor, nox conicia noxæ:
 Monte quis vmbroso det reperire diem?
 Anne Deum Solymæ quis lustrâ per impia quærat?
 Hic vbi tot pardi, pardales; adde tigres.
 Stet Puer imbellis tot ad arma cruenta leonum?
 Expugnetque truces vna tot agna feras?
 Ah! tener ille cruor pardi stillabit in vngues:
 Siquis & hic pardo est sæuior hoste furor,
 Flens, memini, quoties crucis vt memor ante Puellus
 Arsit, in immanes igneus ire tigres.
 Fortè sed hos Solymâ vincet Puer vrbe furores,
 Quos hinc pardus, atrox pardalis inde fremit.
 Paruus Iessides si fregerit ora leonum, (b)
 Fregit & horrendas, quas tonat vrsa, minas;
 Quid verat, vt Princeps, qui gloria Iessidarum est,
 Iessides vincat monstra cruenta Puer?

Fortè

Fortè sed astra terit, fortassis & alior astra,
 Cœlite de folio iura dat alta solo.
 Etherium ni carpat iter, vel in Iride sidat,
 Ut superâ stertus spectet ab arce meos;
 Eluctaus saxis, horrendoq̄ue aggere spinis,
 Ibo tamen vel sic, quâ licet, astra sequar.
 Ast ego queis teneam vinculis iam pendula cœlo,
 Vt Puerum strictâ cepero forte manu?
 Ut teneam, superisne putas decurret ab oris,
 Quo sentâ laqueos induat exsul humo?
 Sed quid opus teneam, tenearue sequace catenâ?
 Omnia qui vincit, vincula nescit Amor.

(a) Orion, nimbosum sidus, quale fuit Herodis
 stella, dux Magorum.

(b) David vrsum & leonem fregit.

ELEGIA XVI.

B. Virgo optat, vt Iosephi instar, cum
 honore I E S V S redeat.

O grauis angor, inabruptiq̄ue catena laboris,
 Quem nouus alterno curfas in orbe trahit!
 Ergo tot ærumnae fructum hunc peperere Parenti,
 Ut lacrymas agro non nisi corde bibat?
 Quemq̄ue domi custos tam sedula seruat Alumnum,
 Virgo peregrino perdita perdat agro?
 Et mihi quem florem Nasaræius educat hortus,
 Ignarus Solymo quærat in orbe labor?
 Sed quid ego lacrymis vanas describo querelas,
 Et cadit e tristi multa litura stylo?
 Quis scit, an vt Ioseph patrijs abreptus ab vlnis,
 Externo reperit scepra beata solo?
 Nobilitansq̄ue iugum dominâ seruile coronâ,
 Obsequijs emit regia iura suis?

K iij

Ac gra: